

звітності (крім підприємств, що становлять суспільний інтерес), менше 30 відсотків отриманих доходів спрямовують до фонду оплати праці. Значна кількість аудиторів отримує заробітну плату на рівні мінімальної заробітної плати встановленої законодавством, а понад 50 відсотків завдань з обов'язкового аудиту виконуються аудиторами з ознаками примусової праці за критеріями Європейського суду з прав людини.

Наслідком непрозорості політики оплати праці є залежність аудиторів від власників та керівників аудиторських фірм, а також спотворення конкуренції на ринку аудиторських послуг, що порушує положення Міжнародного кодексу етики Міжнародної федерації бухгалтерів.

Реалізація зазначених вище положень законопроекту мала б забезпечити зростання рівня заробітної плати аудиторів, зміцнення їх незалежності та підвищення якості аудиторських послуг. Відновлення ринку аудиторських послуг до довоєнного рівня забезпечує фінансове підґрунтя для таких змін.

З огляду на зазначене, а також з метою можливого формування спільної позиції при подальшому проходженні законопроекту, були б вдячні Раді Аудиторської палати України за відповідь на наступні питання:

яких заходів Аудиторська палата України вживала або планує вжити для забезпечення захисту соціальних прав аудиторів, що відповідно до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», серед іншого, є метою професійного самоврядування аудиторів;

яких заходів Аудиторська палата України, як асоційований член Міжнародної федерації бухгалтерів, вживала або планує вжити для забезпечення дотримання членами Аудиторської палати України основоположних принципів Міжнародного кодексу етики, зокрема, але не виключено, об'єктивності та професійної поведінки з огляду на непрозорі політики з оплати праці у значній кількості аудиторських фірм.

З повагою

**Виконавчий директор
Інспекції із забезпечення якості**

Олег КАНЦУРОВ